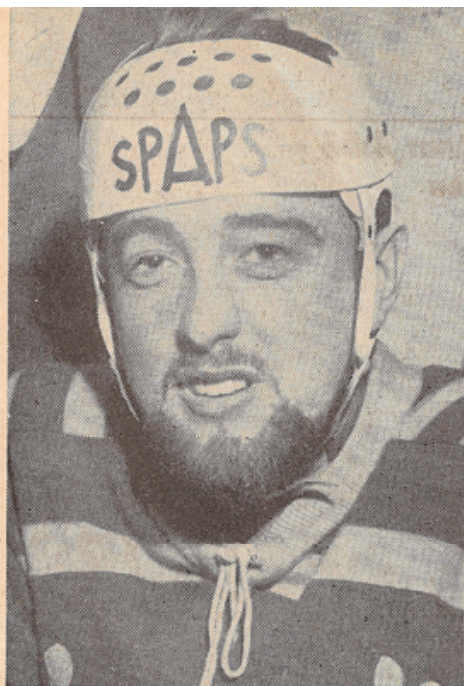

«THE OUTSTANDING MAN» (som engelsmännen säger) under vintersportsäsongen 1961—62 i Kongl. Huvudstaden blev mycket sensationellt bandystjärnan Leif Fredblad. Inte i bandy dock utan i ishockey, vilket gör saken ännu mer sensationell.

Det är inte ofta numera, som en typisk bandyspecialist lyckas övertyga i puck-rinken, och redan för ett par decennier sedan sa vår ishockeyledning ifrån, att det inte gick längre med några dubbelnaturer. Pojkarna fick välja mellan bandy och hockey, annars var faran för en halvmesyr påtaglig.

Det är inte heller så värst många talanger, som bandyn släppt ifrån sig till pucklägret på senare år. Snabbskrinaren Perra Härdin är en, energiknippet Knivsta-Sandberg en annan. Men folk såg närmast förvånade ut, då det sades, att Hammarbys stjärncenter i bandy, Leffe Fredblad, skulle producera sig i Djurgårdens mästarlag i puckning.

— Kan väl aldrig gå väl, var det allmänna omdömet. Grabben får väl respass ur blårandsänglet efter ett par försök.

Det var nämligen ett faktum, att Hammarbys hjärntrust i hockey inte hade någon plats för klubbens internationelle bandycenter. Samma ledare tackade några år tidigare nej till Atlas-Diesels storback Rolle Stoltz. Som då gick till Djurgårn och därifrån direkt klev in i svenska landslaget Tre Kronor.

Sammaledes gjorde Leif Fredblad till allmän häpnad. Redan efter 12 matcher i djurgårdströjan nominerades han av vårt nya UK till landslaget mot Finland.

Leif eller Leffe, som grabbarna själva säger, tycks vara gamla Djurgårn's speciella turnamn just nu. Unge Leif Eriksson från Köping och garvade Leif Skiöld från Nynäshamn och AIK krusade in flesta målen vid blårändernas dramatiska come-back i Allsvenskan, och nu kommer Leffe Fredblad som årets ishockeyfynd.

Leif dök upp som något av räddaren i nöden, ty redan i november konstaterade All Sport (först i svensk idrottspress) att det

BANDYSTJÄRNA ÅRETS ISHOCKEYFYND 'HELSKÄGGET' FREDBLAD SVERIGES VM-CENTER?

Leif Fredblad tampas med kanadickerna i årets match mellan Djurgårn och Bearcats

började knaka i fogarna på den gamla Djurgårdsskutan.

— Tre Kronor måste också förnyas, fastslog All Sport, och en del världsberömda namn befinner sig i farozonen. Bl. a. »det gamla strävsamma paret» Lasse Björn—Rolle Stoltz, som inte hinner med i svängarna längre. Självaste riks-idolen Tumba-Johan sitter löst, ty modern hockey skall baseras på lagspel och inte på mer eller mindre framgångsrika individuella rusher.

Det var inte många då, som trodde

Hammarbylånet mer och mer mot höjderna.

Den som speciellt kan vittna om detta är den blonde kämpan Hasse Mild, en av Tre Kronors få ljuspunkter vid Genève-VM i fjol.

— Meningen var från början, att jag skulle försöka mej på som center och Johan kila fram som ytterforward, men det blev fiasko direkt. Vi kunde aldrig få igång något spel, fast Johan offrade sig ibland och lånade mej pucken flera gånger.

Leffe Fredblad på bandyplanen...

på All Sports profetia, men den nya puckgenerationen ryckte segerrikt fram, trots att de gamla storheterna uppbjöd allt sitt innehav av rutin och erfarenheter.

***

Ingen hade väl väntat sig några märkvärdigheter av »Skägget» Fredblad i Djurgårns mästarlag, men den stiltigt åkande pojken blev bättre och bättre för varje match. Under det världscharmören Tumba fruktloöst ledade efter sin förlorade melodi, steg

— Det går fantastiskt mycket bättre för mej att spela ytter med Leffe Fredblad som center. Att den grabben är en lirare av stort format är det inget snack om.

Hasse Mild var lite blygsam i sitt uttalande ty ett faktum är, att kedjan Hasse—Leffe—Lill-Stöveln inte bara gjort sensation som Djurgårns farligaste anfallstrio utan också av de vassare puckexperterna tippas bli Tre Kronors nya kanongång. Som bara behöver stryka på foten för veteran-

...och i ishockeybåset

trion, gamla ungdomskedjan Sura-Pelle—Nisse Nilsson—Lars Eric Lundvall.

Det är nu ungefär 10 år sen, jag var ute Annandag Jul i det vackra Gustavsberg, där AIK:s berömda bandy-lag kontrakterat en uppmjukningsmatch mot ortens bandy-elva, som hade favören av en sjöbana där isen bar trots det rådande blidvädret.

Matchen blev en överraskning i så man, att gamla Gnaget fick nöja sig med en uddamålsseger, och att bäste man på plan var en okänd pojke i konfirmationsåldern i Gustavsbergs röda tröja. Det var Leif Fredblad som då försökte sig som vänsterinner och trots sin späda ålder dokumenterade en sällsynt åskicklighet och speluppfattning. Riskfritt att tippa den ynglingen som blivande storspelare.

Det tipset infriades bara några år senare, då Hammarby glupskt lagt embargo på det unga löftet, som nu återfanns på centerposten och snabbt gjorde sig känt som en smart genomglidare och målskytt.

År 1957 vann Leffe skytteligan och tack vare hans målapptit kom Söders tigerrandiga bröder upp i SM-finalen. Hammarby vann nämligen Norra bandygruppen på bättre målskillnad än berömda Edsbyn och på så sätt lyckades ett stockholmslag för första gången på många, många år nå en finalplats. Segrare i Södra gruppen var Örebro, som också vann finalen inför 26.000 stadionbesökare, med 2-1 — Leffe, Fredblad svarade förstas för Hammarbys tröstmål.

Den då 20-årige Gustavsbergs-pojken utvaldes bland Sveriges kämpar i historiens första VM-turnering i bandy, som ägde rum i Helsingfors. Sverige förlorade oväntat mot Finland med 3-4 och spelade 2-2 mot Sovjet. Leif Fredblad svarade för turneringens mest säregna mål mot Finland, då han brutalt fälldes efter en genomakning, och den ryske domaren blåste för straffslag. I samma moment som han föll lyckades emellertid Leffe vispa upp bollen i nättaket, och den ryske domaren godkände målet trots finarnas ilska protest.

Så sent som i fjol var Leffe Fredblad med och härjade vid VM-turneringen i Oslo. Han har allt som allt spelat 10 landskamper i bandy och är stor grabb med 14,5 poäng. Det kom

därför mycket oväntat för de flesta, att han i år definitivt övergick till den långt hårdare puckporten, där han tidigare utan större framgång försökt sig i Nacka, Hammarby, GAIS och Göta.

☆☆☆

Lefte har matten inne för ishockey i kanadensisk stil: 187 cm. lång och med en matchvikt på 85 kilo. Han är född 1936 och tills vidare 25 vårsamt studerar till tandläkare.

— Vad tycker du var det svåraste vid övergången från bandy till hockey, frågar vi den nya Djurgårdskometen.
— Jag hade egentligen inga svårigheter, såvitt jag förstår, för jag har

tänderna? Kanadickerna som var här i fjol. Smoke Eaters, var ett av de tandlösaste gäng man sett.

— Nej, man får förstås se upp lite grann, och förresten så finns det ju bra tandskydd numera.

Lefte slog avväjande ifrån sig med bägge händerna, då vi undrade om det låg någon sanning i påståendet, att han studerar ishockey så att säga inifrån för att, när han blivit utexaminerad tandläkare, ha specialmeriter inom branschen.

Under somrarna tar Lefte Fredblad i rätt hög grad igen sig efter vinterns övningar, vilket han själv anser vara nödvändigt.

en futtig poäng efter världsstjärnan Nisse Nilsson, Forshaga, och han var trea bland våra centerforwards.

Som jämförelse kan nämnas, att Djurgårns tidigare kulspruta Tumba-Johansson vegeterade på en beskedlig 29:e plats, bl. a. distanserad av 12 andra centerforwards. Tumba hade gjort åtta mål och svarat för fem passningar, vilket gav honom blygsamma 13 poäng.

Då det kan vara värdefullt att ur denna synvinkel skärskåda den svenska ishockey-eliten, tar vi oss friheten klippa de 20 bästa i tabellen:

De förkortningar som används över de olika sifferkolumnerna betyder: SM = spelade matcher, M = antal

När Stockholms bandyförbund ordnade instruktionskurs på Johanneshov mötte grabbarna upp mangrant — och undra på det när läraren hette Lefte Fredblad...

alltid tränat mycket akning, och färdighet på skridskorna är ju A och O både i bandy och i hockey. Det tar förstås sin tid, innan man får den rätta klubbföringen och lärt sig hantera pucken, men i ett skarpt gäng som Djurgårns slipas man rätt fort in i garnityret.

— Och vilket spel gillar du bäst?

— Ishockeyn absolut! Jag beslöt mej för att satsa 100-procentigt på puckningen i år, för det kan ju ge större internationella chanser. Jag har inte slutat med bandy, för jag spelar fortfarande center i Hammarby, men jag tränar bara ishockey, minst tre gånger i veckan med Djurgår'n uppe på Johanneshovs Isstadion.

— Men puckningen är ju mycket hårdare än bandyn.

— Jo visst är den det, men man är ju klädd därefter också. Egentligen är det mera tjuvtrick och smäruffel i bandyn. Det är liksom renare drag i ishockey. Och ännu har jag inte fått någon hårdare smäll, inte ens i matchen mot kanadickerna Bearcats i Ahearne Cup. Fast peppar, peppar...

— Och du är inte rädd att mista

— Att köra hårt både sommar och vinter, tror jag skulle bränna ut en spelare både fysiskt och psykiskt, för såvitt man inte är skapt som Knivsta. Den robuste bassen blir ju bättre och bättre, ju mer han ligger i. Själv spelar jag lite fotboll, center i Gustavsberg, bara för att få lite motion. Fri idrott har jag inte sysslat med, sen jag gick i skolan, då jag försökte lite grann med sprinterlöp.

☆☆☆

Den 14 januari lade en DN-expert fram en omfattande statistik över de 13 avslutade omgångarna i ishockey-Allsvenskan. Där redovisades bl. a. de aktiva spelarnas insatser, hur många mål de gjort och hur många målgivande passningar de svarat för.

Av denna intressanta statistik framgår, att Lefte Fredblad vid denna tidpunkt på säsongen låg som Sveriges tredje målskytt. Bara Lars Eric Lundvall i Västra Frölunda med 21 fullträffar och Lefte Eriksson, Tranås, med 16 dito var bättre. Fredblad hade noterat 15.

Bland Sveriges samtliga ishockeyforwards låg han på sin sjunde plats,

mål, P = antal målgivande passningar, SS = sammanlagd summa.

	SM	M	P	SS
L. E. Lundvall, VF	13	21	7	28
Lill-Stöveln Öberg, DIF	13	14	10	24
Garvis Mäddä, Sk.	12	10	13	23
Ronald Pettersson, VF	13	9	13	22
Leif Eriksson, Tranås	13	16	5	21
Nisse Nilsson, Forshaga	13	14	7	21
Leif Fredblad, DIF	13	15	5	20
Hans Mellinger, Bofors	12	14	5	19
Ackla Andersson, Sk.	13	10	9	19
Bo Zetterberg, Strömsbro	13	11	7	18
Ulf Sterner, VF	13	10	8	18
Stöveln, Öberg, Gävle	13	13	4	17
Gert Blomé, VF	13	10	7	17
Göte Boström, Morg.	13	5	12	17
Gösta Westerlund, Gävle	13	10	6	16
Tigern Johansson, W/O	13	7	9	16
Lill-Lulle Johansson, VIK	13	5	11	16
Ove Sterner, VF	13	13	2	15
Uno Öhrlund, VIK	13	11	4	15
Benny Söderling, KB	13	11	4	15

Forts. på sid. 31

"Helskägget" Fredblad...

Forts. från sid. 28

Enligt denna statistik skulle svenska landslagets starkaste uppställning vara följande från mål:

»Pära» Carlström, Leksand,
Gert Blomé, Västra Frölunda, Hans Svedberg, Skellefteå,

Roland Stoltz och Lasse Björn, Djurgården,

»Garvis» Määttä, Skellefteå, Nisse Nilsson, Forshaga, Lars Eric Lundvall, Västra Frölunda,

Ronald Pettersson, Västra Frölunda, Lill-Huge Eriksson, Tranås, »Lill-Stöveln» Öberg, Djurgården,

»Stöveln» Öberg, Godtemplarna, Leif Fredblad, Djurgården, Uffe Sterner, Västra Frölunda.

☆☆☆

— Allt kan bevisas med statistik, säger ett gammalt ordstäv, men härovan har två av Sveriges bästa backar inte kommit med. Vi vill nog gärna se Bert-Ola Nordlander och Masen Karlsson i årets Tre Kronor, det torde väl de flesta experter hålla med oss om.

När Bearcats var här i julas rädde de oss att enligt kanadensiskt mönster bygga upp landslaget med ett starkt klubbtag som stomme.

Nu anser vårt nya UK, att ingen svensk klubb varken Djurgården eller Västra Frölunda är tillräckligt stark för att tjäna som stomme till Tre Kronor. Men något ligger det förstås i vad kanadickerna sade.

Det kanske vore klokt att försöka med samspelta klubbkedjor till en början, och då är väl Djurgårds-trion Hasse Mild—Lefse Fredblad—Lill-Stöveln Öberg given. Veteranerna Sura-Pelle—Nisse Nilsson och Lars Eric Lundvall låter sig inte hotas.

Men tänk vad mycket talanger som blir över till C-kedjan, bara för fem år sen hockey-UK:s största problem. Där har man nu att välja och vraka bland Skellefteås berömda »myggor», »flygande gästrik» Perra Härdin, Västra Frölundas Uffe Sterner, Bofors' Hasse Mellinger, Garvis Öhrlund, Västerås, de utomordentligt lovande 17-åringarna Lill-Strimma Svedberg, Wifsta/Östrand, och Drobný Zetterberg, Strömsbro m. fl. Ja inte ens gamle Tumba-Johan har väl sagt sitt sista ord ännu.

Leif Fredblad har enligt egen utsaga inte själv siktat på någon plats i Tre Kronor.

Men många experter tippar, att den spänstige Gustavsbergs-pojken går fram som Sveriges center nästa år, då Svenska Ishockeyförbundet står som VM-arrangör i Johanneshovs Isstadion!

☆☆☆

Lefse Fredblad är så vitt jag vet världens ende ishockeycenter, som agerar i helskägg — man får en vision av självaste Röde Orm i stridshumör, när han stormar fram i rinken med brödspaden i högsta hugg.

— Å du är inte rädd att trassla in knäna i vegetationen?

— Näärå. Hittills har det i alla fall klarat sej. Skepparkransen har just fyllt tre år nu och tillkom egentligen efter ett vad med en kompis på tandläkarinstitutet.

— Jag tänkte raka av den i höstas, men då inlade frugan sitt veto. Hon har gått och förälskat sig i mitt orakade tryne och tycker, att skägget är mannens prydnad... ●●●